

# **Komentár evanjelia na sobotu po 3. velkonočnej nedeli: viera, svetlo srdca**

Komentár na sobotu po 3.  
velkonočnej nedeli. „Tvrdá je to  
reč! Kto to môže počúvať?“ Keď  
je duša ochotná počúvať, vtedy  
sa v srdci otvorí dvere, cez  
ktoré vchádza svetlo, aby sme  
videli Kristovými očami.

## **Evanjelium (Jn 6, 60-69)**

Mnohí z Ježišových učeníkov  
povedali:

„Tvrdá je to reč! Kto to môže počúvať?!“

Ježiš vedel sám od seba, že jeho učeníci na to šomrú, a opýtal sa ich:

„Toto vás pohoršuje? A čo až uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým? Duch oživuje, telo nič neosoží. Slová, ktoré som vám povedal, sú Duch a život. Ale niektorí z vás neveria.“

Lebo Ježiš od počiatku vedel, ktorí neveria a kto ho zradí. A povedal:

„Preto som vám hovoril: Nik nemôže prísť ku mne, ak mu to nedá Otec.“

Vtedy ho mnohí z jeho učeníkov opustili a viac s ním nechodili. Ježiš povedal Dvanástim:

„Aj vy chcete odísť?“

Odpovedal mu Šimon Peter:

„Pane, a ku komu by sme išli? Ty máš slová večného života. A my sme uverili a spoznali, že ty si Boží Svätý.“

---

## **Komentár**

Ježišove slová nenechávajú nikoho ľahostajným: buď ich niekto prijme, aj keď im úplne nerozumie, alebo ich odmietne. Odmietnutie však nie je spôsobené tým, že Ježiš hovorí veci, ktoré sa nedajú prijať. To často znie ako výhovorka. Je tu niečo predchádzajúce: odmietnutie uveriť. Keď ideme sadiť semeno, pripravujeme pôdu. Keď ideme spievať, cvičíme si hlasivky. Keď sa chystáme variť, najprv rozohrejeme rúru. V tomto živote zažívame, že veľké i malé, manuálne i intelektuálne, všetko potrebuje predchádzajúcu prípravu. A to platí aj pre vieru. Kto nechce veriť,

nemôže veriť. Je potrebné minimum dobrých dispozícií a otvorenosť srdca. To je príprava na vieru.

Prečo niektorí ľudia odmietajú Ježiša aj bez toho, aby sa snažili žiť podľa jeho slov? Mohli by sme povedať, že keď sa horizont vlastného života stal príliš malým, keď si človek zvykol žiť podľa toho, čo je bezprostredné alebo čo mu vyhovuje tu a teraz, aj keď toto pohodlie netrvá dlho, každé slovo, ktoré nás vyzýva žiť inak, sa považuje za neospravedlniteľný zásah alebo agresiu. Ježiš však neprišiel odsúdiť, ale zachrániť, neprišiel zotročiť, ale oslobodiť. A to nám pomáha pochopiť, že keď srdce človeka nie je pripravené, tak človek nie je schopný oceniť a prijať ponúkanú lásku.

Evanjelista Ján hovorí, že mnohí z tých, ktorí išli za Ježišom, neverili a jeden z nich sa ho dokonca chystal zradiť. Ako je možné dospieť k takejto

situácii? Aké mali očakávania? Aké očakávania máme my, keď sa približujeme k Pánovi? Môžeme si pripomenúť tieto slová samotného Ježiša: „Otče, ak chceš, odním od mňa tento kalich, ale nech sa stane nie moja, ale tvoja vôľa“ (Lk 22, 42). Mohli by sme ich preložiť takto: „Pane, toto je môj pohľad na život, ale ty vieš oveľa viac ako ja, pomôž mi otvoriť ti svoje srdce a vidieť tvojimi očami“. Faktom je, že niekedy cítime, že ak vidíme Kristovými očami, malo by sa niečo v našom živote zmeniť, a možno sa nám do toho nechce. Vtedy viac ako inokedy zakúšame pravdivosť týchto slov: Ak nám Boh nepomôže, nemôžeme sa k nemu priblížiť. Ale aký zmysel má život vzdialený od Boha? Aká dobrá je teda táto modlitba: „Nech vidím tvojimi očami, môj Kriste, Ježišu mojej duše“ (sv. Josemaría, 19. marca 1975).

Juan Luis Caballero // Matt  
Howard - Unsplash

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
sk-sk/gospel/sabado-3/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/sabado-3/) (04.04.2025)